

Tomaz Lapajne Dekleva

Kje sem doma?

Osebe: - VID
- VARUŠKA
- KRAP
- RACA
- RAKOVICA
- KAPLJICA

1. prizor: Potok

Vid se igra ob potočku. Pride varuška – zelo urejena gospodična.

VARUŠKA: Joj, Vid! Kako si ti priden otrok! Si naredil mlinček, ja lepo ... Boš še priden? Skočila bom k frizerju. Ja, lepo ne. Pazi, da ne padeš v vodo, ne? Ja. Čisto malo časa me ne bo. Prav? Ob petih pride pote mama. Pa pazi, da ne padeš v vodo, ker ne bi rada, da bi bil ves moker, ko bo prišla mama. Ne? Da ne boš šel moker domov! (odloži torbico na sceno)

VID: Joj, saj sem že velik! In to ni nič hudega, če si moker ... Saj se posušiš.

VARUŠKA: Ja, se posušiš, ampak si uničiš pričesko! Oh, kako si simpatičen!

VID: Jaz nočem bit več tukaj. Hočem domov!

VARUŠKA: Ne moreš domov, ti srček luškani. Zdaj si tukaj. Ko pride mama pote, bosta šla pa domov. Greva se igrat! Zlagajva kocke! (zлага kocke na kup) Ena kocka, pa druga kocka, pa tretja kocka. Glej, pa imava stolp. Pa lahko gledava dol s stolpa, uuuuuuuu! (Vid le zavija z očmi)

VID: Tako sem se igral, ko sem bil dojenček.

VARUŠKA: Zdaj moram res k frizerju. Pazi, da ne padeš v vodo! (gre)

VID: Danes bom ves dan pri varuški. (jo parodira) Pazi, da ne padeš v vodo! Srček, luškani! Zakaj ne morem biti doma, če hočem. Voda, kje si pa ti doma? Kako hecno, da ves čas si tukaj, pa ves čas odhajaš ... V tem potoku že nisi doma, saj vedno tečeš stran. (ta song naj bi bil nekakšna povezovalna melodija prehodov med prizori, mogoče bi bil v offu, mogoče sploh brez besedila.)

Kam tečeš voda zdaj,
zakaj tako hitiš?
Ustavi malo se,
Povej, kam bežiš!
Od kod pritečeš tok
in kam potem spet greš?
Zakaj ves čas si tu?
Skrivnostni si, da veš!

Vse pravice pridržane. Tomaz Lapajne Dekleva, tomaz.lapajne@siol.net, 041 804 444

Kje, voda si doma?
Nemirna vedno si.
Kdaj najdeš miren dom?
Veš, kaj! Sledim ti!
Pa še tukaj mi ne bo treba biti! (pobegne)

2. prizor: Ribnik

VID: O, ribnik! Kaj pa, če bi se šel malo kopat! Varuške ni ... (sezuje čevlje in namoči noge v vodo)

KRAP: Ej, kam pa ti rineš svoje tace?

VID: Oh, oprostite! Kdo pa ste vi?

KRAP: Krap.

VID: Vi ste riba!

KRAP: Ja, seveda! Jaz sem riba krap!

VID: Krap? To je pa smešno.

KRAP: Ti si smešen, s temi svojimi tacami! Jaz sem čisto resen krap!

VID: Si ti tukaj doma?

KRAP: Ja!

Jaz se krap!
Nisem slab!
Dno pa blat,
jaz mam rad!
Voda če
kalna je,
je d' best
reč'm jest!
Rad zaspim,
pa smrčim!
Debel pa len,
krap sem klen.
Brke mam,
rad sem sam!
Rad mal' ždim,
pa smrdim.
Jaz sem krap,
ti pa trap!

VID: Lahko nekaj vprašam?

KRAP: Ja!

VID: A je voda tukaj doma?

KRAP: Kakšna neumnost! Voda ni nikjer doma! (zagleda občinstvo) Kaj je otroc', kaj bul'te!

VID: Oni ne buljijo. Oni gledajo predstavo.

KRAP: Brezzveze. Naj gredo domov. Pejte domov!

VID: Ne morejo iti domov. Zdaj so tukaj.

KRAP: Brezzveze. Jaz grem u svoj blat, pa mam mir. Vi pejte pa domov! Pa ti tut, veš!

VID: Jaz sploh ne morem domov. Lahko grem le k varuški. Ampak ona je zdaj pri frizerju. Našel bom, kje je doma voda. Mogoče mi bo tam bolj všeč! (gre)

3. prizor: Pri potoku

VARUŠKA: Joj, kam sem dala torbico? Ja, kje je pa Vid? A se ni tukaj igral? Zdaj bom pa še k frizerju zamudila zaradi njega! Vid! Vid! Pa še torbice nimam. (občinstvu) Ste kje videli mojo torbico? (pokažejo, varuška jo najde) Krasno. Kako ste srčkani! Torbico imam. Še nekaj sem iskala ... (občinstvu) Kaj sem že iskala? Aha, Vida! Moram ga najti! Vid! Vid! Kam je šel? Vid! Sladkorček! (gre)

4. prizor: Reka

VID: Tale potok postaja čedalje večji. Saj to je že reka! Grem do vode! (priplava Raca) Hej, raca!

RACA: Hou, stari! Ti si pa nov v našem getu?

VID: Getu?

RACA: (raperski song)

Dobrodošel v naši reki,
K' ni čist' reka, ampak geto!
Ker mi tuki preživimo
čist celo leto.
Ta reka nima bregov,
tut nima ful dreves,
na lev', na desn' je beton,
voda pa teče vmes.
Mi je rekla ena raca,
šla žvet bom u naravo,
pa je odletela iz mesta
in se ugnezdla na bregu v travo.
Neki časa je tam bla,
pa je vidla, da za jest je kriza,
nuben ni dal kruha, noben nč vrgu u vodo,
pr' nas pa zmeraj pogrjnena je miza.
Tako ko u mest je nazaj pršla,
je srečala mene, suseda,
prav takrat ji prletu je
prov pred klun škronicelj od sladoleda.

V mestu ob reki je bl mau rib,
na bregu tut ni trave pa dreves,
in če ni zelenja je kul,
ker pol se skrije tud' mrčes.
Narava je prou bedna,
geto naš pa rula,
tle dobiš za jest,
v naravi si pa nula!

VID: Ti si tukaj doma?

RACA: Moj dom je v getu, ne grem drugam za n'č na svetu.

VID: Jaz sem prišel pa od varuške, od potoka ...

RACA: Ej, rispekt, stari! Jaz se nikol ne premaknem od tuki.

VID: Mogoče se ti bo zdelo malo neumno, ampak mene zanima, ali je tukaj tudi voda doma.

RACA: Voda pride, voda gre, raca pa zmeri tukej jel!

VID: Če voda gre, potem je doma nekje naprej. Kam pa gre voda?

RACA: Ej, to so pa hard vprašanja za eno hip hop raco. Reka teče, pa teče, pa teče, pa teče, pa teče, pa se vije in na koncu se vsa v morje izlije.

VID: Potem je voda v morju doma?

RACA: Stari, to je tvoj mišn, d fajndautaš! (gre)

5. prizor: Ribnik

VARUŠKA: Vid! Vid!

KRAP: Zdaj pa še ti!

VARUŠKA: Kako, še jaz. O, kakšna luškana ribica! Srčkana! (jo poskuša pobožat)

KRAP: Tace stran! Za danes imam zadost obiskov. Glih se zarijem v blat in hočem zaspat, pa mi spet en zateži.

VARUŠKA: Kaj? Nekdo je bil že tukaj?

KRAP: En simpatičen fant. Tak bister. Hodil je ob potoku in prišel do sem. Zakaj si pa tok firbčna?

VARUŠKA: A je bil Vid?

KRAP: Kit? Kiti ne morejo kar tako hodit na okrog. Pa tudi priplavat ne more sem kit! Ti si neumna!

VARUŠKA: Ne kit! Vid!

KRAP: Rit?

VARUŠKA: Kakšna rit?

KRAP: Ti si rekla rit!

VARUŠKA: Ne, nisem!

KRAP: Ja, si!

VARUŠKA: Ne, nisem! Ti si rekel rit!

KRAP: Nisem.

VARUŠKA: Ja, kdo je pa potem rekel rit? (otrokom) Ste vi rekli rit?

KRAP: A vi ste še vedno tuki? Pejte domov!

VARUŠKA: Ne bodi tako nesramen. Jaz sem vprašala, ali je bil Vid.

KRAP: Kdo je bil rit?

VARUŠKA: Pojdi nazaj spančkat! (ga skuša pobožat)

KRAP: Tace stran!

VARUŠKA: (zavije z očmi) Vid! Vid!

6. prizor: Morje

Glasba new agea– prehod v morje.

VID: Vau, morjel! (čez sceno gre rakovica in se skrije) Kaj je bilo pa to? (rakovica gre spet čez sceno in se skrije, Vid beza v njeno luknjo) Heeej!

RAKOVICA: Ja, kaj bi rad, mali?

VID: Zdravo, rakovica!

RAKOVICA: Aha, zdravo! (se skrije v luknjo)

VID: Rakovica! Rakovica, si tukaj doma?

RAKOVICA: Če sem tukaj doma?

VID: Ja.

RAKOVICA: Ja, malo sem doma na levi, pa malo sem doma na desni. (zamenjuje stran)

VID: Ti si doma v morju?

RAKOVICA: Malo sem doma v morju, malo na obali. Čakaj, zdaj moram spet na levo. (zamenja stran)

VID: (se že malo razjezi) Mene zanima, ali je voda tukaj doma.

RAKOVICA: Tukaj? (zamenja stran)

VID: V morju.

RAKOVICA: A veš, kam gre voda iz morja? (zamenja stran)

VID: A gre potem še kam naprej?

RAKOVICA: Seveda! Sonce sije in zaradi njegove toplote voda odhaja v zrak.

VID: V zrak?

RAKOVICA: Izhlapeva! Iz morja se dvigujejo hlapi. (menja stran)

VID: Kam gredo pa potem hlapi?

RAKOVICA: Dvigujejo se. Hlapi so v zraku. Tudi v zraku je voda! (zamenja stran)

VID: A se lahko, prosim, ti rakovica malo umiriš! Zakaj ne moreš biti pri miru, ko se pogovarjava?

RAKOVICA: Tako, kot se voda se kar naprej seli, se tudi jaz!

Premikam se na levo,
premikam se na desno
in skrijem se v špranjo,
kamnito al' pa lesno.
Nikol ne grem naravnost,
nikol nazaj ne brodim,
le levo al pa desno,
jaz po obali hodim.
Jaz včasih grem v vodo
in včasih grem na skalo,
a včasih rada tekam,
le sem ter tja za šalo.
Če srečam kakšno revo,
prav rada grem na levo,
če pa osebo resno,
potem grem pač na desno.
Lahko v vodo skočim,
na kopno površino,
lahko pač vedno tja grem,
kjer mi je najbolj fino.

VID: Hvala, rakovica, za to pesem. V bistvu sem jaz tudi tak kot ti – včasih sem doma, včasih sem pa pri varuški. Daj, povej mi naprej o vodi!

RAKOVICA: Ko se zbere dovolj hlapov, nastanejo oblaki. (glasba preide v heavy metal – nevihta) In voda pride nazaj! (začne deževati)

VID: Bolje, da grem nazaj k varuški! (gre)

7. prizor: Ob reki. Dežuje.

VARUŠKA: (z dežnikom) Ja, kje je Vid? Dežnika nima, bo ves moker. Kam je šel? Kaj bo rekla mama, ko bo prišel ves moker? Meni se bo pa pričeska pokvarila.

RACA: Kul daun, stara.

VARUŠKA: Stara! Stara mi je rekel! Nisem nobena stara, da veš! (ga udari s torbico)

RACA: Ej, nasilje je bed! Sej nou nasilju!

VARUŠKA: Je bil danes tukaj neki fant?

RACA: Je bil en model.

VARUŠKA: Kam je pa šel?

RACA: Misl'm, da k morju ...

VARUŠKA: K morju je šel! To je Vid! Pa kako dežuje! Hvala raca, saj si luškana!

RACA: Pha, luškana! Jest sm kull! (gresta)

8. prizor: Ob potoku

VID: (lovi kapljice) Kapljica, ti si nastala iz hlapov?

KAPLJICA: Aha! Iz hlapov so nastali oblaki in hlapci so se tam združili v vodo – v kapljice. In kapljice padamo na tla in potem se zberemo v potočku in gremo spet na pot.

VID: Voda, ti si enkrat tukaj, enkrat tam. Kje si doma?

KAPLJICA: Pa ti veš, kje si doma?

VID: Ja, jaz vem. Jaz sem doma doma.

KAPLJICA: Tam, kjer sem, tam sem doma. Zdaj sem tukaj, v kapljici. Zdaj sem tukaj doma. Ko bom v potoku, bom pa v potoku doma. Ko bom v reki, bom v reki doma, pa v ribniku bom doma, pa v morju ... Tudi ti si doma na več krajih.

VID: To pa ni res! Če nisem doma, potem pa nisem doma.

KAPLJICA: Tam, kjer si, tam si doma. Če si pri varuški, si tudi pri varuški doma.

VID: Saj res, jaz sem kar veliko pri varuški, potem sem tudi pri varuški malo doma. Varuška je pa tudi pri frizerju malo doma.

KAPLJICA: No, vidiš, tam, kjer si, tam si doma!

Pride Varuška.

VARUŠKA: Joj, Vid! Kako sem te iskala! Ti sladkorček moj! Čisto si moker!

VID: Saj se bom posušil ...

VARUŠKA: Te bom jaz posušila! (iz torbice vzame fen in suši Vida) Kako sem te iskala! Še k morju sem šla! Pa te ni bilo tam! Kje si bil?

VID: Ob vodi sem se igral.

VARUŠKA: Kateri vodi?

VID: Ob potoku, pa ob ribniku, pa ob reki, pa ob morju. In zdaj vem, kje je voda doma! In vem, kje sem jaz doma!

VARUŠKA: Ali tega prej nisi vedel?

VID: Ne! Tam, kjer si, tam si doma. A veš, jaz sem tudi pri tebi doma.

VARUŠKA: Kako srčkano!